

DIKUrevy 1981 2. dels sketch

skrevet af en forfatter

Status: Færdig

(*n* minutter)

Roller:

U ()	Udråber
L ()	Lærer
S0 (Lone)	Studerende
S1 (Hans)	Studerende
S2 (Hugo)	Studerende
S3 (Trine)	Studerende

Der er lys på udråberen og dæmpet lys på læreren.

U : Ualmindeligt. Fantastisk. Kollosalt. Overdådigt. Opulent. Ekstra-ordinært. Eksorbitant. Virkefeltet er lige blevet udvidet, så vi kan nu frigive et skrift projekt. Ja kom nærmere, kom nærmere, mine kære arbejds-somme studenter. Denne lærer kan tilbyde 10 - jeg gentageR: 10 - skriftlige timer meget billigt. Det er tillige et meget enkelt projekt. Hvem ta'r det? Var det ikke noget? (*Peger tilfældigt i salen.*) Nå, hvad så med dig? (*Peger på et af revygruppemedlemmerne i salen. De tre andre rækker nu også hænderne op.*) Og dig? (*Peger på den ene.*) Og dig? (*Den næste.*) Og dig? (*Den sidste.*) Ja kom nærmere mine kære venner. HER er plads nok.

De går over bag læreren. Lyset på denne er stadig dæmpet, men under den følgende monolog forstærkes lyset på læreren, og det er ved fuld styrke, når monologen er færdig.

U (*mod salen, tager sig til hovedet*): Åh, men der er jo kun ET projekt! Hvad skal vi nu gøre? (*Meget kort kunstpause.*) Måske kan han alligevel nå at vejlede om ikke 4, så dog 2, hvis han får lidt hjælp til de daglige praktiske gøremål, så han får ekstra tid.

De studerende puffer lidt til hinanden... „flyt dig, jeg skal stå her, jeg kom først“, og begynder derpå at udføre forskellige sysler: Hans manucurerer negle, Trine nulrer nakkemuskler, Lone pudser sko og Hugo spiller violon.

U : Hvem ved? Hvem ved? Måske slet ikke nogen dårlig idé. Faktisk genialt. Måske kunne man oven i købet få dem til at vejlede hinanden.

(*Lyset er nu helt tændt.*) Nja øh æh bæh, så bliver han jo overflødig. Næh, det er vist ikke nogen god idé.

U : Se! (*Læreren rejser sig, strækker, rækker og kigger på sine sko og sine negle. Stikker fingrene i ørerne og ryster dem.*) Nu rejser han sig. Der er guf i det her. Det må jeg hjem og skrive et DIKU-blad om!

U går ud. Lys på tronen. Hugo spiller sagte på violin. Trine masserer skuldre. Lone pudser sko. Hans manicurerer negle.

L : Gaaab! (*Strække, række, klø, kradse. De 4 studerende holder op med, hvad de er igang med, og rykker et skridt baglæns.*)

S0+S1+S2+S3 : Iiihhh!

L : Nå, lad os så se lidt på, hvem der skal have vejledning i aritmetisk intervalnummerering med specielt henblik på modulalgebraiserede kanoner.

S0+S1+S2+S3 : Ååååh! (*I munden på hinanden.*) Mig! Mig! Jeg har... Nej mig, miig, jeg vil godt slå...

L : Ja ja børn, lad os nu se.

S0+S1+S2+S3 : Uuuh!

L (*tager en notesblok frem og mumler for sig selv*): Lone: Skopudsning 2 points, studsning af overskæg 6 points. (*mumler*) Ialt 26 points.

S0 : Jubii!

L (*henvendt til Lone*): Ja ja, der er andre.

L : Hans: Manicure af negle 4 points, æbleplukning 4 points (*mumler*) Ialt 32 points. Farvel Lone. (*S0 går.*) Hugo: Violinspil 7 points, græsplæne 4 points. (*mumler*) Ialt 55 points.

S2 : Jubiidubiiilabbelabbe-jæææh!

S3 : Buuuuh-huuuh-buuuuuuh!

L : Hov hov. Et øjeblik. Hvad er det, der rinder mig ihu. Da Hugo løb mig en tyr med cykelanhænger rystede det - og jeg vågnede! 30 straffepoints.

S3 : Jubii-osv.

S2 : Buuh-osv. (*S2 går ud.*)

L og S3 går langsomt ud. Han med armene om S3s skuldre. Hun med tilbedende ansigtsudtryk.

L : Nu skal du bare høre: Efter opvasken i aften kan vi til kaffen begynde at diskutere...